

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/259/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200389
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5419200389.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX Y. M., 2/ P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX K., 3/ Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX Y. M., 4/ V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, XXX XX F., 5/ U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX K., 6/ W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. F. XXXX/XX, XXX XX Y. M., 7/ P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX K., 8/ G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX K., 9/ M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX K., žalobcovia v rade 1/ až 9/ zastúpení splnomocneným zástupcom JUDr. Jaroslavom Lášticom, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX K., proti žalovanému: R. G., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý XX.XX.XXXX (podľa zistenia súdu prvej inštancie nar. XX.XX.XXXX a zomrelý XX.XX.XXXX) ako neznámy vlastník, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, o určenie vlastníckeho práva, odvolaní žalobcov v rade 1/ až 9/ proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/10/2019-129 zo dňa 11. októbra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/10/2019-129 zo dňa 11. októbra 2019 potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie v zmysle ust. § 62 CSP a § 61 CSP v spojení s § 161 ods. 1 až 3 CSP konanie zastavil (výrok I.) a Slovenskému pozemkovému fondu nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 13.03.2019 sa žalobcovia v rade 1/ až 9/ domáhali určenia, že do dedičstva po poručiteľke L. G., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. XX, K., patria pozemky v katastrálnom území K. C-KN parc. č. 814/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 26 m², C-KN parc. č. 815/2 - trvalé trávne porasty o výmere 125 m², C-KN parc. č. 816/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 339 m², C-KN parc. č. 817/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 107 m², C-KN parc. č. 817/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 306 m², C-KN parc. č. 817/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m², vytvorené geometrickým plánom č. 36433730-138/2018, úradne overeného pod č. 642/2018, z pôvodnej PK parc. č. 554/3 zapísanej v PKV č. XXXX pre k.ú. K. a súčasných E-KN parc. č. 21583/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 44 m², E-KN parc. č. 21583/5 - záhrady o výmere 511 m² a E-KN parc. č. 21584 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 370 m².

3. V žalobe dôvodili, že podľa LV č. XXXX pre kat. úz. K. výlučným vlastníkom vyššie označených E-KN parciel je zapísaný žalovaný R. G., SR (zomrel XX.XX.XXXX), nar. XX.XX.XXXX, s tým, že zápis na uvedenom LV vychádza z PKV č. XXXX pre kat. úz. K. a z titulu nadobudnutia č.d. 589/1920, ktorý sa však na základe oznámenia MV SR Štátneho archívu v Žiline, pracoviska Archív Dolný Kubín zo dňa 04.05.2018 nezachoval. Žalovaný je neznámy vlastník na základe oznámenia MV SR Štátneho archívu

v Žiline, pracoviska Archív Dolný Kubín zo dňa 04.05.2018, ako aj oznámení MV SR, odbor registrov, matrík a hlásenia pobytu, oddelenie správy registrov zo dňa 03.01.2019 a dňa 29.01.2019 a nie je možné určiť ani jeho právnych nástupcov.

4. Žalobcovia poukázali na obsah uznesenia č.d. 107/55, ktorého súčasťou bol geometrický plán a týmto bola PK parc. č. 554, evidovaná v PKV č. XXXX pre k.ú. K. rozdelená na PK parc. č. 554/1, PK parc. č. 554/2 a PK parc. č. 554/3 na tri stavebné pozemky, pričom PK parc. č. 554/3 bola prevedená na D. G., bytom K., F. XXX (dnes F. XX), pričom v označenom uznesení bolo uvedené, že D. G. si už vystavil na parc. č. 554/3 s povolením ONV obytný dom. Z potvrdenia Obce K. zo dňa 07.01.2019 vyplýva, že rodinný dom s.č. XX, v súčasnosti postavený na pozemku C-KN parc. č. 817/1 v k.ú. K., mal v minulosti najskôr s. č. XXX a následne s. č. XX. Na základe osvedčenia o dedičstve D 887/96 zo dňa 15.05.1997 po poručiťovi D. G., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom K., F. s. č. XX, nadobudla okrem iného aj PK parc. č. 554/3, zapísanú v PKV č. XXXX pre kat. úz. K. jeho pozostalá manželka L. G., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. XX, K.. Na základe uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6D 129/2017-101 zo dňa 29.01.2018 po poručiťke L. G. nadobudli dedičstvo žalobcovia v 1/ až 9/ rade, pričom predmetom dedenia nebola parc. č. 554/3; medziiným sa stali aj podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu s.č. XX postaveného na pozemku C-KN parc. č. 817/1 kat. úz. K.

5. Za účelom zistenia, či sú splnené procesné podmienky na to, aby súd vo veci začal konať, konkrétne či žalovaný R. G., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, má procesnú subjektivitu, vykonal súd prvej inštancie dokazovanie. Z neho súd ustálil, že R. G., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX pre kat. úz. a obec K. ako výlučný vlastník pozemkov E-KN parc. č. 21580, 21583/1, 21583/5, 21584, 22122, má na tomto LV uvedený nesprávny dátum narodenia (XX.XX.XXXX), skutočne sa narodil XX.XX.XXXX, a tiež nesprávny dátum úmrtia (XX.XX.XXXX), keďže skutočne zomrel XX.XX.XXXX. Uvedené mal potvrdené z vyjadrenia obce K. zo dňa 23.07.2019, v zmysle ktorého sa v matričnej knihe úmrtí našiel zápis úmrtia na meno R. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX a v čase úmrtia mal uvedenú adresu K., J. XXX. Súčasne zdôraznil, že fyzická osoba, ktorú žalobcovia označili ako žalovaného, hoc zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, v čase podania žaloby už dávno nežila, a teda nemala procesnú subjektivitu. Informácie ohľadom žalovaného zistil z dedičského spisu č. D 84/55 poručiťa R. G., nar. XX.XX.XXXX a zomrelého XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. - J. č.d. XXX a tiež z tzv. lustra tvoriaceho súčasť dedičského spisu vyplynulo, že predmetom dedenia boli nehnuteľnosti z jedinej PKV č. XXX, kde boli zapísané pod r.č. 1 až 3 ako m.č. 553, 943, 1280, role X., B. a G., ktoré poručiťel nadobudol titulom kúpy č.d. 589/1920. Z označeného dedičského uznesenia následne súd identifikoval právnych nástupcov poručiťa. Poukázal na závery uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/128/2014 zo dňa 20.05.2015, ako aj uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/11/2016 a nakoľko v danom prípade zistil, že označený žalovaný R. G. preukázateľne v čase podania žaloby nežil, keďže zomrel ešte dňa 15.03.1955, súd konanie podľa ust. § 62 v spojení s § 61 CSP zastavil, keď na tomto závere nemohla nič zmeniť ani skutočnosť, že ako jeho zástupca bol uvedený Slovenský pozemkový fond, pretože takéto označenie žalovanej strany by bolo namieste len vtedy, ak by išlo o zijúcu osobu, ktorej miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe (§ 8 ods. 1 písm. c/, § 13, § 16 ods. 1 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z. z.).

6. O trovách zastaveného konania okresný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a žalovanej strane, ktorej vzniklo právo na náhradu trov konania, právo na ich náhradu súd nepriznal, pretože Slovenskému pozemkovému fondu žiadne trovy konania v čase zastavenia konania nevznikli. Poznamenal, že v prípade právoplatnosti tohto rozhodnutia o vrátení súdneho poplatku rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník (§ 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb.).

7. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia v rade 1/ až 9/ a domáhali sa zrušenia uznesenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Namietali, že súd prvej inštancie bez získania primeraných podkladov pre jednoznačné a presvedčivé rozhodnutie vo veci a bez poskytnutia možnosti žalobcom v rade 1/ až 9/ predložiť v konaní ďalšie dôkazy, unáhle a predčasne uzavrel, že žalovaný je totožný s osobou R. G., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý XX.XX.XXXX, naposledy bytom K., J. XXX, ktorého dedičstvo bolo prejednané Štátnym notárstvom v Dolnom Kubíne pod sp.zn. D 84/55. Žalobcovia sa pritom usilovali získať ďalšie podklady pre konanie v domnienke, že konanie a dokazovanie bude pokračovať. V zásade poukázali na argumenty, ktoré jednoznačne vyvracajú uvedený záver súdu prvej inštancie. Verejná listina LV č. XXXX kat. úz. K., o ktorej platí prezumpcia pravdivosti, uvádza diametrálne odlišné údaje o dátume narodenia a dátume úmrtia R. G.. Stotožnili sa však s tým, že dátum úmrtia žalovaného uvedený na označenom liste vlastníctva je pravdepodobne nesprávny, nakoľko kľúčové listiny preukazujúce prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania (č.d. 107/55 a s ním súvisiace dokumenty), boli vyhotovené po 13.03.1955, teda po dátume, ktorý je vedený ako dátum úmrtia žalovaného. Zároveň nie

je zrejmé, na základe čoho boli údaje o dátume narodenia a úmrtia po ROEP K. v roku 2005 zapísané do LV XXXX pre kat. úz. K. a z čoho vychádzajú, keďže sa žiadne relevantné listiny o žalovanom nezachovali. Z uznesenia č.d. 107/55 vyplýva, že relevantný žalovaný R. G. mal adresu trvalého pobytu K., J. XXX a nie K., J. XXX. Súčasne mali za to, že ide o jediný preukázaný údaj o žalovanom. Poukázali, že z PKV vložky č. XXXX kat. úz. K. (ako podklad pre zápis na LV XXXX kat. úz. K.) vyplýva, že žalovaný R. G. bol v roku 1920 v čase nadobudnutia pozemkov na základe č.d. 427/1920 evidovaný ako maloletý, čo by pri osobe R. G., nar. XX.XX.XXXX (ako zistil súd prvej inštancie) nebolo možné (mal by vtedy minimálne XX rokov). Naopak, dátum narodenia žalovaného XX.XX.XXXX zodpovedá jeho maloletosti v čase nadobudnutia pozemkov. Z pozemno-knižnej vložky č. XXX pre kat. úz. K., ktorou ako jediným, avšak paradoxne nevykonaným dôkazom (nenachádza sa v spise) operuje súd prvej inštancie, rovnako jednoznačne vyplýva, že sa v nej nenachádza jediná zmienka ani zápis týkajúci sa uznesenia D 84/55-8. Z pozemno-knižnej vložky č. XXX pre kat. úz. K. úplne jednoznačne vyplýva (v časti B3), že u relevantného odporcu R. G. je vyznačené nástupníctvo formou poznámky D 887/96, na základe ktorého nadobudla okrem iného aj PK parcelu č. 554/3 zapísanú v PKV č. XXXX pre kat. úz. K. jeho pozostalá manželka L. G.. Na tomto základe súd prvej inštancie zobral do úvahy len jeden izolovaný nepriamy dôkaz (a ten ani dôsledne nevykonal) a zároveň ignoroval mnohé ďalšie dôkazy, ktoré tento záver priamo vyvracajú. Zotrvali na názore, že žalovaný je dodnes neznámou osobou. Napriek enormnej snahe žalobcov (s obmedzenými možnosťami) a ani súdu prvej inštancie (s ďaleko širšími možnosťami v rámci súčinnosti orgánov verejnej správy) o žalovanom dodnes neexistujú žiadne vierohodné informácie, ktoré by ho dokázali stotožniť so známou osobou. Pri akceptovaní názoru súdu prvej inštancie by nikdy nebolo možné k takémuto majetku neznámej osoby vykonať dodatočné prejednanie dedičstva a následne k nemu plnohodnotne vykonávať všetky zodpovedajúce práva a povinnosti. Konkrétny prípad vyžaduje zvlášť osobitne citlivý prístup, keďže ide o každodenne užívaný majetok zastavaný rodinnými domami a tvoriaci dvory rodinných domov. Ide o majetok, ktorý žalobcovia v rade 1/až 9/, iné osoby a ich právni predchodcovia užívali ako svoj vlastný, avšak spolu viac ako 60 rokov žili a naďalej žijú v neistote a v nejasných právnych vzťahoch. Záverom poznamenali, že Slovenský pozemkový fond po oboznámení sa s predloženými dôkazmi vo svojom vyjadrení zo dňa 28.08.2019 súhlasil s návrhom v celom rozsahu. K odvolaniu pripojili PKV vložku XXX kat. úz. K..

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

9. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup (zastavenie konania), vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcov formulovanú v podanom opravnom prostriedku.

11. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalobcov za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

12. V zmysle ust. § 161 ods. 1 CSP súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 161 ods. 2 CSP). Pokiaľ súd prvej inštancie z obsahu žaloby v zmysle označených procesných strán mal pochybnosť o procesnej subjektivite žalovaného, už z titulu jeho označenia, jeho procesný postup - vykonanie dokazovania za účelom splnenia uvedenej procesnej podmienky, bol správny. V procesnom zmysle predstavuje procesná subjektivita tzv. procesnú podmienku. Procesnou podmienkou rozumieme určitú danosť, ktorá musí existovať, aby súd mohol vo veci konať a rozhodnúť. Ako vyplýva z ust. § 61 CSP predpokladom procesnej subjektivity, t. j. spôsobilosti mať procesné práva a povinnosti, je hmotno-právna subjektivita vo význame spôsobilosti mať práva a povinnosti podľa hmotného

práva. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany (žalovaného), ktorú súd obligatórne z úradnej povinnosti skúma počas celého konania. Procesnú subjektivitu má teda subjekt práva, ktorý vo sfére práva hmotného disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Fyzická osoba nadobúda spôsobilosť na práva a povinnosti svojim narodením a túto spôsobilosť stráca smrťou (prípadne vyhlásením za mŕtveho). Procesná subjektivita predstavuje takú procesnú podmienku, ktorej neexistencia tvorí spravidla neodstrániteľnú vadu konania. Ak súd zistí, že strana sporu nedisponuje procesnou subjektivitou v čase začatia konania, indikuje tzv. neodstrániteľnú vadu konania, ktorej následkom je obligatórne zastavenie konania.

13. Zároveň však treba uviesť, že zistenie údajov potrebných k riadnemu podaniu žaloby je vecou súkromnej iniciatívy strán sporu. Zvlášť pokiaľ žalobca označil žalovaného ako nezisteného vlastníka je potrebné zdôrazniť nevyhnutnosť aktívneho prístupu žalobcov, ktorý zahŕňa v sporovom konaní aj vykonanie primeraných (takých, ktoré možno od strany sporu „spravidlo požadovať“) šetrení za účelom dostatočnej identifikácie sporových strán, keďže o ich (hmotných) právach a povinnostiach sa v súdnom konaní má rozhodovať, a to práve v spojení so spôsobilosťou označených osôb byť stranou sporu. Konajúci súd preto nemal povinnosť nahrádzať činnosť strán vlastnou činnosťou. Vo veci vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie urobil „nadpracu“ za stranu sporu, t. j. žalobcov. V zásade do budúcnosti je potrebné uviesť, že je postačujúce v prípade zistenia takéhoto nedostatku procesnej podmienky, aby súd vyzval žalobcu na doplnenie podania v zmysle § 129 CSP. V danom prípade si súd zvolil ťažšiu cestu tým, že dokazovanie vykonal vo veci sám, na základe ktorého dospel k záveru, že žalovaný v čase podania žaloby nežil. Uvedený záver, absencia procesnej podmienky na strane subjektu sporu, bol rozhodujúci pre právne posúdenie veci a táto dôvodne súd prvej inštancie viedla k zastaveniu konania.

14. V uvedených súvislostiach považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť závery uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016 (na ktoré poukázal súd prvej inštancie v odseku 18. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia): „V záujme spriechodnenia procesu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom a i obnovenia dostatočne hodnoverného spôsobu evidencie práv k nehnuteľnostiam, ktorý sa v tuzemských podmienkach vytratil prakticky v súvislosti s opustením intabulačného princípu a stratou niekdajšieho významu inštitútu pozemkovej knihy, bol o. i. ustanovený zákonný mechanizmus nakladania Slovenského pozemkového fondu 1. s pozemkami, ktorých vlastníci sú známi, ale ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe (podľa čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“), 2. pozemkami, ktorých vlastníci nie sú známi (podľa písmena d/ rovnakého ustanovenia). Pre obe takéto kategórie pozemkov zákon zaviedol i legislatívnu skratku „pozemky s nezisteným vlastníkom“ (tu por. i čl. I § 13 a § 16 ods. 1 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z. z.); pričom pri takýchto vlastníkoch, (resp. pozemkoch), ako aj pri pozemkoch, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastrálnych nehnuteľnostiach v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií alebo ak sa nepreukáže inak (čl. I § 16 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z. z.) zákon priznáva na to určenej právnickej osobe (ktorou je práve Slovenský pozemkový fond) oprávnenie na zastupovanie vlastníkov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy (čl. I § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z.).

Priblížená právna konštrukcia podľa názoru dovolacieho súdu spôsobuje udržateľnosť označenia Slovenského pozemkového fondu za zástupcu presne označeného (a i v žalobe či v inom podaní určenom súdu prinajmenšom menom a priezviskom identifikovaného) evidovaného vlastníka len u vlastníkov pozemkov spadajúcich do rámca definície z ustanovenia čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z. z., teda len u tých, o ktorých je nepochybné, že existujú (čo u fyzických osôb znamená, že ešte žijú a u právnických osôb, že vznikli a dosiaľ nezanikli) a znakom ich neznámosti je neznámosť ich adresy alebo sídla (prinášajúca problém komunikácie s takýmito vlastníkami a aj ich bezproblémového zapojenia do súdnych či iných konaní, týkajúcich sa ich nehnuteľného majetku). Takéto označenie ale naopak nemôže prichádzať do úvahy u tých vlastníkov, ktorí nie sú známi vôbec, spravidla preto, že pôvodný vlastníci už neexistujú a nie je zrejmé, kto je jeho právnym nástupcom. Každý pokus tvrdiť opak by bol pripustením možnosti vykonania súdneho konania a vydania v ňom i vecného rozhodnutia o predmete sporu aj za cenu neexistencie jednej z podmienok konania, či presnejšie pri zaťažení konania neodstrániteľnou prekážkou, brániacou jeho ďalšiemu pokračovaniu a takto tiež popretím jedného zo základov, na ktorých stojí civilný proces“.

15. Snaha súdu stotožniť osobu žalovaného vykonaním ďalšieho dokazovania nepriniesla zistenia, že označený žalovaný v čase podania žaloby ako aj v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie žil. Ani tvrdenia prezentované odvolateľmi uvedenú zásadnú skutočnosť nevyvrátili. Ich odvolacia argumentácia len potvrdila, že žalobcami označený žalovaný v žalobe už nežije. Uvedené bolo zásadnou a kľúčovou skutočnosťou (z hľadiska splnenia procesných podmienok) pre rozhodnutie tak súdu prvej inštancie a ako aj odvolacieho súdu. Následne akákoľvek ďalšia odvolacia argumentácia žalobcov v rade 1/ až 9/ bola právne neúčinná, a preto sa s ňou odvolací súd bližšie nezaoberal.

16. Pretože pre uvedený nedostatok procesnej podmienky nebolo možné v konaní pokračovať, krajský súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP. Slovenskému pozemkovému fondu ako zástupcovi neznámeho vlastníka žiadne trovy nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)